СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ.
OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
ТРИ ЦЕНТИ РІК XLV. Ч. 13. Джерзі Сіті, Н. Дж., понеділок, 18-го січня, VOL. XLV. No. 13. Jersey City, N. J., Monday, January 18, 1937. THREE CENTS

РЕОРҐАНІЗАЦІЯ УРЯДУ В КОНҐРЕСІ

ВАШИНҐТОН. — Провідники демократичної більшости в сенаті вже предложили палаті перший внесок, що випливає з пляну президента Рузвелта щодо реорґанізації уряду. Є це внесок на продовження життя Реконструкційної Фінансової Корпорації та звязаних з нею кредитових аґенцій до 30-го червня 1939-го року.

Підчас дебати над цим внеском одонокий сенатор Бирд говорив проти нього, кажучи, що часи надзвичайної потреби вже минули й тому всякі надзвичайні зарядження, як створення фінансової корпорації, зайві. Він поставив внесок, щоб життя Реконструкційної Фінансової Корпорації продовжити лише до 30-го червня 1928-го року, але цей внесок упав 52 голосами проти 22. Коли потім прийшов під голосування первісний внесок, за внесок голосували 72 сенатори, проти — один Бирд.

Ця дебата зробила враження, що демократична більшість є добре зорґанізована.

БОРОТЬБА В АВТОМОБІЛЬНІМ ПРОМИСЛІ БЕЗ УВАГИ НА ПРИМИРЯ.

ДІТРОЙТ (Мішіґен). — Не зважаючи на те, що ґубернаторові Мерфіові вдалося довести до примиря між Ґенеральною Моторовою Корпорацією і юнією „Юнайтид Автомобіл Воркерс оф Америка", на основі котрої робітники мали би покинути заняті ними фабрики, а обі сторони мали би почати в понеділок переговори за полагодження спору, справа показується не зовсім ясною. Згадана юнія домагається признання її одинокою представницею робітників, а Ґенеральна Моторова Корпорація цьому противиться, бо, мовляв, таке ставлення справи могло би пошкодити робітникам, що не брали участи в страйку.

РУХ У СТАЛЕВІМ ПРОМИСЛІ.

ПИТСБУРҐ (Па.). — Президнет підприємства „Юнайтид Стейтс Стіл Корпорейшен" заявив, що підприємство видасть 60 міліонів долярів на змодернізувати своїх фабрик у Клертоні і Гомстеді, Па.

Роботи над виконанням цих плянів мають початися вже в найближчих місяцях.

ВЕРТАЮТЬСЯ З ЕСПАНІЇ.

ВАШИНҐТОН. — На вістку, що американський уряд задумує відбирати горожанство тим американцям, що записалися до якоїнебудь заграничної війни, в котрій американський уряд не бере участи, почали вже вертатись до краю летуни, що брали участь у війні в Еспанії.

Побоюючися клопотів з урядом, вони подають preріжні виправдання на свою участь у цій війні. Один з летунів каже, що він записався до війни, будучи не в Америці, але поза Америкою, а інший, що його намовив один знайомий адвокат, обіцявши йому місячну заплату в сумі $1,500.

ДЕМОНСТРАЦІЯ БЕЗРОБІТНИХ У СТОЛИЦІ.

ВАШИНҐТОН. — Понад 2,000 учасників узяли участь в поході безробітних вулицями міста. Демонстранти, зорґанізовані товариством „Воркерс Алайенс оф Америка", домагаються збільшення видатків на Адміністрацію Поступу Праць; вони несли прапори й таблиці, з котрих декотрі висмівали президента Рузвелта.

ВИЛИВИ РІК.

ШИКАҐО. — Тисячі людей, що живуть у долинах над ріками, втікають з домів на околичні гори, боячися затоплення. В деяких околицях стейтові війська виганяють людей із загрожених фарм.

Коло міста Единбурґа звалився з підмитих водою шин великий товаровий поїзд.

Назагал через студінь виливи почали зменшуватися.

СЛІДСТВО НАД НАСИЛЬСТВАМИ ҐЕНҐСТЕРІВ.

ВАШИНҐТОН. — На переслуханню сенатського субкомітету, що розслідже нарушення горожанських прав ріжними терористами, ствердили свідки, що 15 до 16 офіцирів Національної Ґвардії в бермингемській окрузі в Алабамі побирали гроші від приватного підприємства „Тенесі Ковл, Айорн енд Рейлрод Ко." та допускалися проти людей ріжних насильств. Між свідками, котрим грожено побоями, були ветерани з Американського Леґіону.

ВЕТЕРАНСЬКА ОРҐАНІЗАЦІЯ ЗА МИР.

ПИТСБУРҐ (Па.). — Ґенрі В. Колмері, краєвий провідник ветеранської орґанізації Американський Леґіон, заявив, що орґанізація кине ввесь свій вплив за вдержання Злучених Держав від війни. У своїй публичній заяві, виданій звідси, Колмері каже, що найкращим засобом для вдержання держави від війни це заборонити капіталістам тягнути зиски з воєн.

ЧЕХИ НЕ ПРИЙМАЮТЬ КОМУНІСТІВ ДО ЗАЛІЗНИЧОЇ СЛУЖБИ.

У відповідь на інтерпеляцію комуністичних послів у справі прийняття комуністів на службу до чехословацьких залізниць міністер комунікації заявив, що з огляду на значіння залізниці для оборони краю комуністів не можна приймати в ряди урядовців і працівників залізниці. — Чеська націонал-демократична преса з вдоволенням повитала мову міністра залізниць та домагається усунути комуністичний елемент з копалень, фабрик і ґут та всіх інших державних підприємств у Чехословаччині.

ПОЖАР МОНАСТИРЯ.

У Римускі (Канада), 160 миль на полудне від Квібеку, згорів монастир сестер уршулянок. Пожар повстав із закиненої циґаретки.

ТАЄМНИЧА ДРАМА НА ЦВИНТАРІ.

Траґічна сцена розігралася на цвинтарі в Жутові, ковельського повіту, безпосередньо по похороні тамошнього власника більшої земельної посілости, Міцкевича. На похорон приїхав з Варшави син померлого, 29-літній Юрій Міцкевич, ученик Варшавського Вільного Університету, разом зі своїм товаришем Стефаняком. Не знати на якому тлі прийшло до суперечки між обома товаришами. В одній хвилині оба студенти добули револьвери. Міцкевич перший стрілив до Стефаняка, кладучи його трупом на місці, а опісля стрілом у голову відібрав собі життя.

ПОСВЯЧЕННЯ ПОЛЬСЬКОЇ КАПЛИЦІ НА ПОДІЛЛІ.

У Блищанці, пов. Заліщики, відбулося посвячення каплиці, побудованої заходом комітету, зложеного з представників міста Заліщик і села Блищанка. Слід зазначити, що до жертводавців цієї каплиці належить теж міністер Косцялковський, що дав на це 1,000 зл.

НЕ ОДИН, АЛЕ АЖ 13 ОБМАНЦІВ.

До маґістрату в Вильні зголосився якийсь чоловік, який привів зі собою 12 людей, нібито занятих при каналізаційних роботах. Згаданий чоловік представився як Вержбіцький і підняв з міської каси зачет для робітників і для себе. Якжеж здивувався урядовець, коли за якийсь час зголосився до нього справжній Вержбіцький з робітниками по виплату. Виявилося, що перший десятник був обманцем, а робітники, що прийшли з ним по гроші до маґістрату, його спільники, також обманці.

8,000 НОВИХ ЛІКІВ ЩО РОКУ.

Англійська фармацевтична ґазета повідомляє, що рік-річно випускають на ринок у культурних краях 8 тисяч нових ліків. Половина цих ліків призначена протиділати болям голови й шлунка. Та звичайно ці ліки не творять ніякого поступу в відношенню до попередніх препаратів і тому вони вдержаються на ринку тільки короткий час.

СМЕРТЬ У ПОЖАРІ.

У пожарі невеликого деревляного дому, положеного недалеко від міста Оґденсбурґ, Ню Йорк, згоріло четверо дітей.

Підчас пожару дому в Солвей коло Сиракюз, Ню Йорк, згинули двоє дітей. Вітер розніс вугля на поблизькі доми. 14 осіб осталися без даху над головою.

ВОВКИ НАПАДАЮТЬ НА БЕЗРОГИ Й ДРІБ.

У Диксонвил, Алберта, розмножились великі лісові вовки, звані „тимбер вулфс". Вони підходять ближче до фармерських будинків, як це звичайно є в їхнім звичаї, й нападають на дріб та молоді безроги. На одній фармі, що лежить на полудне від згаданого містечка, застрілено у хліві великого вовка, що загриз кілька безрог та індиків.

ПРОПАЛО 15 ВАҐОНІВ ВУГЛЯ.

Фатальна господарка в міському апровізаційному заведенні у Львові стала предметом інтерпеляцій в міській раді, наслідком чого окрема комісія перевела контролю запасів вугля. Ствердженo брак 15 ваґонів вугля у маґазинах цього заведення. Управитель маґазину Фелікс Сенковський не вмів пояснити комісії, що з тим вуглем стадося. Заноситься на великий скандал, бо міська управа, ліквідуючи заведення, хотіла вуглевий відділ залишити.

ЗАМІСЦЬ ЛИСА ВБИВ ДИТИНУ.

Управитель дібр Каспраль на Куявах, Козерський, вибрався на лови на лиси. В тім самім часі вибралося кількоро дітей по пісок, що знаходився біля лисячої нори. Побачивши здалека Козерського, діти похувалися зі страху до лисячої ями і довший час не виходили. Тимчасом Козерський, думаючи, що там сховався лис, зачаївся з рушницею, готовою до вистрілу. Коли врешті одно з дітей вихилило голову, щоби переконатися, чи нема управителя, Козерський стрілив і положив 6-літнього хлопця трупом. Так бодай боронився він перед судом в Іновроцлаві. Розваживши всі ті обставини, суд увільнив Козерського від вини і кари.

МОТИЛІ ВЕЛИЧИНИ ПТИЦЬ.

На Мадаґаскарі, що є під французьким протекторатом, живе рід мотилів, що його зачисляють до найбільших на світі. Засяг крил відповідає засягові крил шпака. Рийки цих мотилів мають від 25—28 цм. Вони звинені в клубок наче пружина в годиннику. Поживи шукають у цвітах орхідей, що ростуть на Мадаґаскарі.

ВКРАВ ПЕРСТЕНЬ З РУКИ ТРУПА.

К. Шпільфоґель з Коломиї повідомив поліцію, що Ю. Цінґенлявб украв підчас його неприсутности з пальця померлої його жінки Ґеві, яка лежала по смерти на землі, золотий перстень.

ЗЕМНІ БАҐАТСТВА НА УКРАЇНСЬКИХ ЕТНОҐРАФІЧНИХ ТЕРИТОРІЯХ.

На Волині є великі природні багатства, частинно експльоатовані, як: каменоломи ґраніту і базальту (Клесів, Томівгород, Іванова Долина, Мочулянка й ін.), каменоломи вапняка і пісковика (пов. Кремянець і Дубно), крейда (пов. Здолбунів), каоліну (Дерманка і Кирець) та радіоактивні джерела (Журавиці). Радіоактивність цих джерел доходить до 140 одиниць Маша. Це найбільші радіоактивні джерела в польській державі. Волинь має також сліди міди в Мицьку біля Степаня, а також солянкові джерела в Степанській Ґуті. Крім того кліматичні оселі для хорих на леґені, як Маневичі, і багато літнисьових місцевостей над озером Любомль та над гарними берегами ріки Горинь. А все те використовують неукраїнці.

ДАЛЬШІ ЖЕРТВИ ВІЙНИ.

В Ярославичах, пов. Зборів, три хлопці знайшли в полі ґранату зі світової війни і спричинили вибух, який їх сильно покалічив. Одного хлопця в дуже тяжкому стані відставлено до шпиталю. — В Августівці, пов. Бережани, 58-літній Мартин Головатий знайшов теж стару ґранату і, принісши її до хати, хотів її розібрати. Ґраната вибухла і тяжко його поранила. Головатий помер у бережанському шпиталі.

ЗА СПРОНЕВІРЕННЯ ДЕПОЗИТІВ.

В часі люстрації у скарбовому уряді в Долині стверджено спроневірення скарбових депозитів. Показалося, що спроневірення допустився начальник рахункового відділу Вл. Здерковський, який фальшував теж документи. Помагала йому донька Здзіслава. Обоє дотягнено до судової відповідальности і недавно в Стрию відбулася проти них судова розправа. Здерковського засуджено на півтора року, а доньку на 6 місяців вязниці.

ЗА КРАДІЖ ЛЬОРНЕТКИ РІК ВЯЗНИЦІ.

Одному судді в Перемишлі вкрали літом над Сяном підчас купелі льорнетку. Пошкодований повідомив поліцію, що бачив, як коло його річей крутився над берегом Сяну якийсь чоловічок, що мав на тілі витатуовану жіночу головку, голову оленя й т. п. По цьому описі поліція пізнала злодія Ґустава Ленарта. Суд засудив його на один рік вязниці. Цікаво, що перед тижнем засудили Ленарта в городськім суді на півтора року вязниці за крадіж 600 зл. і золотого годинника також над берегом Сяну.

МІСТО БЕЗ ШКОЛИ.

У Суражі коло Білостоку від 12 літ обговорюють справу будови школи, на що свого часу дістало місто 24,000 зл. державної позички. Тепер дальше ще громадять фонди й обговорюють! Як воно не дивно, а таки Сураж у Польщі — місто без школи!

ЗРАЗКИ ЧЕХІЗАЦІЇ ЗАКАРПАТТЯ

УЖГОРОД (Закарпаття). — „Наш Путь" пише, що на Підкарпатській Руси не приймають автохтонів не лише до урядів, але навіть на возних. І так на 31 возних у політичних урядах Підкарпатської Руси є 21 чехів і 10 осіб інших національностей. На 232 нотарів є 142 чехи і 90 інших національностей. На 46 канцелярійних урядовців 42 чехи і 4 інших національностей. На 65 книговодів 56 чехів і 9 осіб інших національностей. Ці дані говорять самі за себе. Цю чехізацію переводжувано найбільше за часів ґубернатора Розсипаля. Тепер Розсипаль відходить, а на його місце приходить д-р Мезник. Та ще не знати, чи новий ґубернатор не піде слідами старого.

НОВИЙ ГОЛОВА РІДНОЇ ШКОЛИ.

ЛЬВІВ. — Українське громадянство під Польщею було занепокоєне, що вибраний головою на недавньому загальному зїзді Рідної Школи проф. Денис Коренець був зголосив свою резиґнацію. Громадянство не знало, як остаточно з головством Рідної Школи покінчено. Супроти цього Рідна Школа повідомила, що проф. Коренець відкликав свою резиґнацію і тепер урядує в Рідній Школі як її голова.

ФАБРИКА САМОХОДІВ У ГЛИНЯНАХ.

ЛЬВІВ. — На основі інформацій паризької преси українська краєва преса подає, що між представниками нафтового консерну „Малопольска" і великою самоходовою фірмою Реноль у Парижі ведуться переговори, що мають на меті заснувати в місті Глинянах, пов. Перемишляни, велику фабрику самоходів. Французька фірма задумує учасничити у цій плянованій фабриці сумою 60 міліонів франків.

ЗАЛІЗНА РУДА НА ВОЛИНІ.

РІВНЕ. — В пов. Рівне, на Волині, в збірній громаді Тучин, біля села Річиця, відкрили поклади залізної руди. Ці поклади є там багаті і виступають у малій глибині, а декуди навіть на верху землі. Аналіза цеї руди виказала від 30% до 70% заліза. Покищо експльоатують цю руду примітивним способом, себто копають. Одна варшавська фірма поставила в Річиці печі до витоплювання руди. Мають будувати ще кілька печей, що має дати ще більше раціональну експльоатацію. Отже на Волині до базальту, ґраніту, каоліну, діориту, ґнею, кварцу, шпату, шамоту, крейди, радіоактивних джерел і т. ін. прибула також залізна руда. Все те дає українській країні, Волині, широкі господарські можливости. На жаль, усе те в неукраїнських руках...

ПОЛЬСЬКА ПОЧТА НЕ ПРИЗНАЄ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ.

ЛЬВІВ. — Всупереч запевненням львівської дирекції почт цей уряд взагалі не розглядає писем українською мовою. Один український громадянин з Коломиї доносить, що дирекція почт на його письмо українською мовою відповіла йому без обиняків, що полагодить письмо тоді, коли воно буде виготовлене польською мовою. Така сама історія є не тільки з урядами, але також з почтовими аґенціями, які теж не полагоджують писем українською мовою.

КРАДУТЬ СКАРБИ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА.

ЛЬВІВ. — На латинський Свят-Вечір львівське польське радіо надало на цілу Польщу програму, що складалася з рецитацій, переплітаних хоровими співами в цілости на мотивах українських колядок і щедрівок. Ця програма була перекладена на польську мову і її виконували визначні артисти львівського театру. Вона була чи не найкраща зі всіх польських авдицій, передаваних польськими радіями в часі свят. Українська суспільність нічого не має проти того, щоб твори її мистецтва хтось перекладав на свою мову. Навпаки, вона може бути тільки гордою з цього. Та заряд польського радія і виконавці тої програми були настільки некультурні, що ніде не зазначили, що ці пісні і коляди це переклади з українського; вони передали їх як власність своєї культури.

ПРАЦЮЮТЬ НАД ВИХОВАННЯМ ХЛІБОРОБСЬКОЇ МОЛОДІ.

ЛЬВІВ. — „Сільський Господар" ухвалив орґанізувати по західньо-українських землях хліборобські школи, в яких українська молодь виучувалась би на добрих господарів і господинь, а також на добрих громадян свого народу. Такий хліборобський вишкіл буде тревати 4 до 5 літ і буде обхоплювати українську молодь від 14 року вгору. „Сільський Господар" привязує величезну увагу до цієї справи і тому віддав свою молодь під керму інжинірів-аґрономів, що їх тепер є у краю поверх 60, та окремих інструкторів, що мусять мати закінчену середню освіту, належну господарську підготову та покінчили відповідні курси, потрібні для хліборобського вишколу молоді.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee
Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
За оголошення редакція не відповідає.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧИ ЗАБЕРЕ 1937 РІК ДІТЕЙ З ФАБРИК?

Серед живого зацікавлення краю виступами президента Рузвелта в конгресі не треба забувати його рішучого виступу у важній для цілої суспільности, а для робітників спеціяльно, справі дитячої праці в фабриках.

Написав він до ґубернаторів 19 стейтів, котрі ще не заявили в цій справі свого становища, лист, у котрім закликає ґубернаторів вплинути на леґіслятуру свого стейту таке становище заняти. „Я певний", починає президент Рузвелт замітно свій лист, „що ви згодитеся зі мною, що одним з найбільше потішаючих явищ останніх кількох років є загальна згода про те, що дитячу працю треба раз на все усунути". Цей факт є справді замітний і президент Рузвелт тут нічого не переборщив. Ще не такі давні ті часи, як бостонський кардинал у спеціяльнім пастирськім листі закликав своїх вірних голосувати проти закону, що забороняє дитячу працю, себто властиво за дитячу працю, а нині проти дитячої праці заявляються навіть такі крайно консервативні люди, яу бувший президент Гувер.

Одначе, не зважаючи на цей зріст публичної опінії проти дитячої праці, за словами президента, „можна побачити виразні признаки, що дитяча праця зростає, головно в тих родах праці, що не мають ніякого мірила вимогів та дістають найнижчу заплату". Вже по публікації цього листа виступив Нюйорський Комітет для Дитячої Праці з заявою, що переведені ним розсліди переконали його про сильний зріст дитячої праці серед шкільної дітвори в Гвайт Плейнс, багацькій підміській околиці Ню Йорку. До публікації цього листа федеральний уряд ствердив, що в перших місяцях 1936-го року було 150% більше працюючих дітей, ніж у перших місяцях 1935-го року.

Це властне заставляє президента взятися за рішучу законодатну акцію, щоб законом стримати дальше поширення дитячої праці. Як показала довга боротьба проти дитячої праці, забезпечити громадянство переде нею можна тільки дорогою ухвалення проти такої праці відповідної поправки до американської конституції. На основі конституції для такої поправки треба заяви трох четвертин усіх стейтів. Досі за таку поправку заявилися 24 стейти, отже треба ще заяви 12 стейтів, щоби поправка до конституції почала обовязувати. Президент взиває ґубернаторів, щоб вони постаралися, щоб леґіслятури в їх стейтах знайшли час на видання заяви в цій справі.

Проти цих заходів ще й тепер іде скрита кампанія, котра звичайно послуґується арґументом, що, мовляв, така поправка до конституції обмежить права стейтів. Одначе громадянство починає вже щораз краще розуміти, що цей закид походить від фабрикантів, що наймають дітей. До того й робітники через свої орґанізації починають щораз частіше і сильніше давати відчувати краєві своє домагання покінчити вже раз з цим суспільним скандалом.

ЩО НАС ЖДЕ В 1937 РОЦІ?

В усіх польських організаціях політичних іде сильна ферментація. Навіть санаційний табор мусів признати невдачу своїх орґанізаційних посунень. „Безпартійний Бльок Співпраці з Урядом" — зліквідовано, а на Волині усунено Певного, хоч місцева політика в нічому не змінилася. Урядові кола думають про щось нове. Що? — що невідомо.

Думають і інші. Комуністи й соціялісти — про „людовий фронт", про „робітничо-селянський уряд", одним словом про нову Еспанію.. Помагають їм в тім, очевидно, й багато жидів. Хоч не всі. Зазначу, що жидівська буржуазія має свою власну програму щодо перебудови Польщі. Є це ідея створення „загально-краєвої міщанської демократії" для боротьби за „поступ" і „демократію". Цей помисл дуже симптоматичний. Він значить, що жиди (а вони мають гострий нюх!)—вже не вірять в диктатуру санаційної ґрупи. Бо—за життя Пілсудського—саме вони були одною з найкращих підпор санаційного режіму. А тепер, нагло — проповідують „міщанську загальнокраєву демократію". Це значить, що жиди передбачають виступ на політичну арену старих „демократичних" партій, себто Польської Партії Соціялістичної й людовців, з якими — вони думають — їм булоб по дорозі. Числять вони й на ґрупу (проурядову) „Курєра Поранного", який ліпить теж якийсь „демократичний фронт" під проводом масонерії.

Чи сподіванки жидів оправдані? Оправдані настільки, на скільки фактом є, що до голосу в політичнім життї Польщі збираються прийти сили, які досі уряд тримав здалека від усяких впливів... Але які сили?

І ось тут мусимо ствердити, що чимраз більший ідейний вплив на польське політичне життя здобувають — не жиди, не „загально-краєва міщанська демократія", не „демократичний фронт", що проповідує „Курєр Поранни", а — націонал-демократія, т. зв. „вшехполяки" — угруповання яскраво вороже і жидам, і украінцям, і німцям, якого програмою є „паньство народове". Вигнання жидів з Польщі й асиміляція словянських „меншостей". Ця ідея „ен-деків" робить сильні поступи в санаційнім таборі, знаходить живий відгомін у таборі леґіоновім і — навіть серед ріжних угруповань селянської партії „людовців". Крім того вхопила за собою вшехпольська ідея молодь та інтеліґенцію. Натиск ендецької ідеольоґії такий сильний, що йому піддається мимоволі урядовий табор. Про „наруд", не лиш про „паньство", говорить Ридз-Сміґли, полковник Бек у Женеві доводить конечність іміґрації з Польщі жидів, а премієр Складковський говорить про потребу господарської боротьби з жидами:..

Ось цей зріст ідейних впливів ендеції в Польщі — є знаком, під яким зачинається тут новий, 1937 рік. Що це значить для нас? Для нас це значить — збільшений наступ на ціле наше культурне, економічне і політичне життя. Для нас це значить отверте — без маски — виконання програми асиміляції. Бо „паньство народове" це значить, що в польській державі має бути лише один нарід — польський, а решта — має: або забратися геть, як жиди, або — зденаціоналізуватися...

Такі перспективи отвирає перед нами Новий Рік. Отже мусимо — подвоїти, потроїти, удесятирити наші сили, щоб оборонити наш стан посідання. Дурити себе надіями на „передишку" — нема сенсу.

ВОЄННА АВІЯЦІЯ ЕВРОПИ

В своїй праці про стан збройних сил ріжних держав відомий французький ґенерал Нісель торкається й авіяції, вказуючи, що вона без усякого сумніву буде рішальним чинником перемоги в будучій війні.

Ґен. Нісель вказує, що авіяція будується на двох підставах: сильний механічний промисловості і якості летунських кадр. Ці передумови самі по собі означають, що нема можливости для даної держави відразу створити могутню воєнну повітряну фльоту. Потрібна низка літ для виховання кадр, що визначалисьб високою технічно-науковою культурою, і відповідного устаткування закладів, що продукують апарати.

Версайський мир зліквідував німецьку авіяцію, що в часі світової війни була найсильнішою. В Італії революційне безладдя (що тревало до часу перемоги фашизму) звело авіяцію до мізерного рівня. Ще в більшій мірі проявила себе революційна анархія в Росії: там авіяція фактично цілком перестала існувати. Злучені Держави й Анґлія по війні свідомо зменшили свої ескадри. Тільки у Франції авіяція залишилася на високому, майже воєнному, рівні й це робило її в той час найсильнішою в світі. В даний момент положення основно змінилось. Ось перегляд стану авіяції в ріжних державах.

Німеччина.

Вже в 1935 році уряд Гітлєра остаточно прірвав з обмеженнями, що їх вставив версайський трактат, і офіційно почав розбудовувати воєнну авіяцію.

Висока німецька техніка має загальне признання. Виявила вона себе в продукції літаків. Німецькі конструктори виробили найбільш відповідні типи авіонів і випускають їх серійною системою. Тепер ні одна країна не має так досконало збудованих аеропортів як Німеччина. Багато ліній зорґанізовано для нічного лету. Якість летунських кадр також надзвичайно висока завдяки вродженій любови німців до дисципліни, розвиненому спортовому духові й тій ретельності, з якою уряд фахово підготовляє летунів.

В дану пору німецька воєнна фльота начисляє: бомбовозів 900, літаків-винищувачів і розвідчиків 700, комерційних апаратів, що можуть бути мілітаризовані, 200. Разом 1,800 апаратів.

В середині 1937 року Німеччина матиме вже 2,200 воєнних літаків, з них 1,200 тяжких бомбовозів.

Ґен. Нісель признає, що німецька повітряна фльота по своїй кількості, а особливо якости, уявляє з себе грізну силу.

Італія.

До 1924 року італійська авіяція ледви животіла. Відродження її почалося щойно після того, як владу забрав Мусоліні. Мусоліні і його помічник у цій ділянці — маршал Бальбо — це творці італійської повітряної фльоти.

Вже в 1927 р. не було жадного літака, та навіть жадного мотора не італійського виробництва! З такою подивугідною швидкістю зумів Мусоліні розбудувати власну авіяційну промисловість. Щодо якости й фахової підготови італійських летунів, то вона стоїть також на дуже високому рівні. Це засвідчили дальні рейди італійських ескадр (наприклад, лет 12 гідроавіонів через Атлянтик) і операції в Етіопії. Побільшуючи фльоту кількісно, уряд уводить в її склад все нові моделі могутніх, швидких апаратів і посиленим темпом підготовляє кадри летунів.

Фльота поділена на 170 ескадр. Загальна кількість апаратів: в самій Італії 1,300, в африканських кольоніях 400. Разом 1,700 апаратів.

Совєтський Союз.

В останніх роках звернено надзвичайно велику увагу на розбудову червоного летунства. Совєтська повітряна фльота кількісно представляється дуже імпозантно. Ось цифри: 148 ескадр бомбовозів — 1,400 апаратів, 60 ескадр винищувачів — 600 апаратів, 81 розвідочних ескадр — 810 апаратів. Разом 2,810 апаратів. З них 600 перебуває на Далекому Сході, проти Японії.

Як бачимо, совєтська фльота кількісно перевищує німецьку на 30%. Не так представляється справа з її якістю. Насамперед, совєтська промисловість відстає від індустріялізованих країн Европи. Це ставить під сумнів якість совєтських апаратів. Другою невиясненою „величиною" є совєтські летунські кадри. Підготовлюючись до війни, московський уряд гарячково побільшує ці кадри. Так на недавньому зїзді заявлено, що уряд ставить собі завданням підготовити вже в 1937 році 100,000 летунів! В цих заявах безперечно знаходиться блоф... Низький рівень освіти й загальної культури совєтської молоді утруднює владі навіть творення старшинських кадр для звичайних піхотних частин. В летунстві, де потрібна висока інтеліґенція, недостача потрібних людей виявляється ще з більшою силою. Можна сумніватися в належній фаховій підготові навіть вже обучених летунів.

Ще більші сумніви заходять в питанні політичної відданости совєтських летунів, як і взагалі червоної армії, совєтському режимові. Власне цей момент, а не кількість авіонів, є рішальним для оцінки червоної авіяції...

Між іншими, кадри совєтських летунів у великій частині складають... українці, що уявляють з себе кращий, ніж інші національности СССР, елемент для воєнної служби. В старій царській армії ґвардію, кавалерію, артилерію й технічні частини також комплетувалося переважно рекрутами з України.

Анґлія.

Від 1925 р. анґлійська авіяція безперервно зростає. Це особливо виявляється тепер, коли анґлійські політичні кола остаточно переконалися, що з плянів загального розброєння нічого реального не вийде й що війна неминуча. Ось цифри про стан анґлійської повітряної фльоти, так, як вона представлялася на початку 1936 року й представлятиметься при кінці 1937 р.:

1936 р.:

Повітряні сили метрополії	745 апар.
В кольоніях	265 „
На авіо-кораблях	188 „
Разом	1,198 апар.

1937 р.:

Повітряні сили метрополії	1,500 апар.
В кольоніях	265 „
На авіо-кораблях	188 „
Разом:	1,953 апар.

Як бачимо, ввесь тягар розбудови звернено на побільшення авіяції, що обороняти ме посідання Анґлії в Европі.

Летунські кадри чудово підготовані й на орґанізацію фахових шкіл уряд в останньому часі висасиґнував величезні суми. Слабим місцем анґлійської повітряної фльоти є питання, чи може вона на випадок війни забезпечити себе потрібною кількістю летунів. А ця кількість винесе приблизно 20,000 людей. Для Анґлії, що має армію, орґанізовану з добровольців, це питання стає дуже поважним.

Франція.

Повітрові сили Франції до останніх років майже не розбудовувалися понад той рівень, що був встановлений по війні. Пояснювалося це надією на довгий, тривалий мир, як також і тим, що здобуття потрібних асигновань на авіяцію завжди стрічало перешкоди лівих партій в парляменті. Через те ще й досі не розбудовано плянованої системи аеропортів.

Щойно після приходу Гітлера до влади в Німеччині. згадані перешкоди зникли (тепер власне ліві, обєднані в „Народньому Фронті", партії особливо настоюють на воєнне зброєння) й приступлено до спішного побільшення летунських сил. але вже ця сама поспішність відбивається на належній підготові молодих летунських кадр.

Вимір летунських сил наступний: бомбовозів 200 апаратів, винищувачів 350, розвідчиків 250, гідроавіонів 150, в кольоніях 300. Разом 1,250 апаратів.

В даний мент ця кількість безперечно побільшилася. Самий ґен. Нісель зазначає, що подає тільки „загально відомі" цифри.

Польща, Чехословаччина, Югославія.

Ці три держави мають разом до 600 апаратів. Чехословаччина, а почасти Польща, посідають власну авіяційну промисловість.

Зрозуміло, що самостійна роля авіяції цих держав незначна й вона матиме тільки помічне значення, як складник певної міждержавної коаліції.

Інж. М. Сціборський.

Улас Самчук.

ВІЙНА І РЕВОЛЮЦІЯ

Друга частина „ВОЛИНІ".

Передрук заборонюється. — Авторські права застережені.

(103)

Такі, як він, на половині дороги не зупиняються. Він іде далі. Там десь у Києві чекає на нього ще школа. Він скінчить її і стане великим адвокатом. Його виступи і промови чарують слухачів. Тисячі народу добиваються місця в салі, щоби хоч здалека послухати його. Його слава гремить на цілу Україну. Всі, що ненавиділи його, впадуть до його ніг і він дарує їм їх провини. „Приятелі" наперегони повчатимуть його, оберігатимуть перед можливими і неможливими річами. Стійте! — скаже він їм. Замовчіть! Хто не вірив у мене, хай далі не вірить. Хто заздрить, хай виступає з ним на чесний герць. На отвертій арені хай поміряється з ним своїми силами, а не робить потайки за плечима капості. І не буде йому рівних у змаганню, бо сила його душі неймовірна...

І тут саме десь візьметься Наталка. Він уже давно не хлопець, що червоніє від кожного її погляду. Вони зустрінуться на балю. Він запросить її в танець. — Наталю! Даруйте мені, але я кохаю вас!

Скаже він їй тихо. Вона зачервоніється, почервоніє. Танець скінчиться. Він візьме її за руку і виведе в сад. Тут під відомим горіхом на лавчині присядуть. Наталка мовчить.

— Я кохаю вас цілим єством. Будьде моєю!... Наталка починає плакати. — Наталю! Моя Наталочко! Люба, моя Наталю!... — йому не стає слів, не знаходить таких якраз, як треба. — Ну, що? Чого, Наталю, плачете? Образив вас? Я знаю.. Я не заслугую на таке щастя, але даруйте мені!... Ох, Наталю, Наталю!...

Останні слова вириваються в голос. Володько прокидається. Світ дивний, не той, в якому тільки що мандрував і в який вірив. Яке щастя обдурити себе і вірити в ту брехню. Яке щастя носити в собі жагучу любов, подібну на весну, на молодість, на сонце, що в маєстаті ранку пускає стріли свої і ранить все живе великими ранами любови і краси.

Перед кінцем шкільного року семинарія улаштовує виставу з танцями. Володько давно вже не бачив Наталки. Та дівчина, ніби з вогню. Вона танцює безупинно. Її сміх лунає у всіх кутах просторої салі. З Семенюком, Янушевським. Кожний підходить і прошу! — Взяв і пішли ходором навколо. Легко, свобідно. Вальс буревієм гремить, хвилює море, а вона, мов пінна сирена плаває навкруги. Недотепа, ведмедисько Семенюк. І що в ньому може її подобатись? Але як вони чудово витанцьовують вальс...

І знов їдка заздрість мучить Володька. Ну, чому він не подібний на того самого Семенюка? Чому Бог показав його таким непоказним виглядом, , непевністю, соромливістю? Станеш, вона дивиться на тебе, а ти, мов дурень, не знаходиш ні одного влучного слова. Стоїш, паленієш і блимаєш посоловілими очима. Препогане становище.

Танець кінчається. Володько у відчаю. Врешті в нім родиться інше переконання. Що в дійсності, як подумати тверезо, в ній такого особливого? Звичайна дурна міщанка. І ніколи він її не любив. От прочитала два-три романи якогонебудь Винниченка і чваниться. І чим там чванитись. Хіба соромитись!

По десяте підходить до Володька Галабурда.

— Чого ти сьогодні таким Дон-Кіхотом напузився? — питає він.

Володько отетерів. Нема часу на вибагливі відповіди.

— А ти не корч зі себе Санчо-Панза.

Семенюк і Наталка роблять останній зворот і зупиняються. Володькові видалось, що це прикотилась вогнена куля й опекла його. Серце стрибнуло і сильно стукотить, мов переслідуваний утікач у зачиненні двері.

— Володьку! Голубчику! — каже Наталка до свого брата. — Побіжи, братіку, і принеси від Степана Павловича мій дякую. Ааа! І ви тут! — вирвалось у неї захоплення, що відноситься до Володька чужого. — Але чого ви такий екстра-пуф?

Гидке слово. Кров, світло, очі... Все мішається і крутиться, мов у каруселі. Поміст помітно хитається й окремі хиткі крижини ледь втримують палаючого хлопця. Уста ганебно тремтять. Язик пручається з навалою звукової сировини, з якої на силу Божу вилазять сякі-такі слова. Горло пересихає. Мозок вилетів з черепа, а на його місце лягло щось тяжке і гаряче.

Семенюк, Наталка, Володько. Он сунеться ще якийсь тип. Всі вони навмисне сходяться надивитися на Володькову ганьбу, щоби після навипередки рознести її по цілому селі! І що тут дивного? Над чим, прошу вас, сміятися? Якого чорта шкірить отой свої осоружні скалозуби? А Наталка здивована. Деж таки.. Їй нічого не відомо. Вона сьогодні винна... — Що з вами? Що таке? — Фу! Осоружні, бридкі запити! Нікчемне кокетство. Володькова злість росте, мов бальон, що його надувають.

— Нічого! — випалює він. Нічого зо мною. Це все він. Володимир. Він назвав мене Дон-Кіхотом!... Я зрештою... Мені все одно. Я не маю приятелів, знайомих, друзів. Всі мене якогось чорта цураються... Але не думайте, що мені на цьому так залежить!

Далі вже нема що казати. І це, що сказане — дурне, гаряче й зайве. Це він розуміє. Але раз розігнався — рів не рів — плигай! Ніхто не сміє подумати, що Володимир Довбенко страхопуд. Він сказав їм те, що треба, і тепер допобачення.

Обернувся на місці кругом і відійшов. Як одягався, як гнався коридором, як летів вихідними сходами ґанку, цього не помітив. Свідомість догнала його аж під вікнами помешкання Ферапонта Яковлевича, з котрих сіється мягке світло просто на купу цвітучого бозу. Десь взявся дрібний дощик. Відчув відомий його шепіт з листям. Володько прорізує кілька світляних стовпів і кулею вгрузає у глибоку пітьму теплої маєвої ночі з дощиком.

Біжить „коло Яна" в долину. Повертає на стежку „через береги". Он ставок. Дощ густішає. Його краплини дрібно сіються по воді. Листя осокорів шелестить. Небо — прірва залита чорною тушею.

(Дальше буде).

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

ШІКАҐО, ІЛЛ. Бр. св. О. Николая, від. 106, повідомляє членів, що збори відбудуться в неділю, 24. січня, зараз по Сл. Божій, в гали церковній, при Оклей і Райс ул. Обовязком усіх членів є прийти на збори, бо буде справоздання контролі за минулий рік і вибір делеґата на конвенцію У. Н. Союзу та інші важні справи на цей рік. Довгуючих членів просимо прийти і вирівняти свої залеглости, бо інакше будуть суспендовані. Просимо членів привести кандидатів на членів, я кдо Братства, так і до У. Н. Союзу. Зробім добрий початок з новим роком, бо тільки в той спосіб збагатимо касу братську і У. Н. Союз. — Микола Гуль, предс.; Ґавриїл Дацьків, кас.; Іван Дацьків, секр.

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за грудень 1936 р.

НОВІ ВІДДІЛИ:

Зорганізовано два молодечі відділи, а саме: Число 264, під назвою Укр. Тов. „Тризуб", в Карнеґі, Па., і число 287, під назвою Тов. ім. Володимира Великого, в Джерзі Сити, Н. Дж.

Зорганізовано два нові відділи, а саме: число 291, під назвою „Українське Культурне Тов. ім. Тараса Шевченка", в Клівленд, Огайо, і число 302, під назвою Тов. „Вільна Україна", в Джексон, Мішіґен.

ЗЛУЧЕНІ ВІДДІЛИ:

Тов. „Богородчани", від. 233, злучилося з Тов. „Зоря", від. 69, створивши один відділ У. Н. Союзу, число 69, в Ню Йорку, Н. Й.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Барна Анна.
В. 8. Бащин Анна.
В. 11. Кокус Михайло.
В. 13. Ковальчик Стефан.
В. 14. Ткач Іван, Лабур К. Іван.
В. 18. Підлипчак Олена, Лушанський Олена, Ванцяк Текля, Банцяк Василь.
В. 21. Мільхановська Марія.
В. 22. Паньків Марія, Скоропад Август, Горох Володимир, Музика Олена, Височан Стефан.
В. 32. Семенко Метро, Драґон Володимир, Довганюк Стефан.
В. 33. Білас Олена, Нісевич Катерина.
В. 36. Довгун Олена.
В. 39. Клюсик Микола.
В. 42. Коваль Марія.
В. 45. Бутрин Йосиф Володимир.
В. 47. Ріхлицька Олена.
В. 48. Шібі Антін.
В. 52. Вавришин Ф. Реймонд.
В. 54. Шилевська Катерина, Дзюба Володимир, Горбачук Петро, Міта Михайло.
В. 56. Проць Анна, Гелак Іванна.
В. 63. Лубунза Стелла, Личак Анна.
В. 69. Цісецький Іван, Кузьма Йосиф, Ликтей О. Олександра, Крайник Михайло.
В. 70. Стадник Іван.
В. 73. Ковальчук Юлія.
В. 75. Детула Володимир.
В. 76. Ландяк Басиль.
В. 86. Саламаха Давид.
В. 87. Хомин Стефанія, Хомин Константин, Студений Анна, Кирик Ева.
В. 88. Гомола Михайло.
В. 91. Шак Анна, Надик Микола.
В. 94. Пінський Йосиф.
В. 98. Попел Йосиф.
В. 102. Лезан Іван, Лезан Анастасія, Лезан Анна.
В. 104. Терефенко Стефан.
В. 105. Федак Олекса, Романов В. Василь, Айдлер Франко.
В. 109. Козар Франчо, Стажетська Юлія.
В. 112. Лазука Софія, Романович Павлина, Любінська Катерина, Зіньків Марія, Бойко Марія, Стрільбицька Анна, Ґаладиш Марія, Гамера Марцеля, Сміт Марія, Юнич Стефанія, Москаль Анна.
В. 120. Манастирський Павло.
В. 121. Дикий Мойсей, Новицький Йосиф.
В. 127. Кіналь Марія, Боднар Ількo, Ґреч Нестор.
В. 133. Ярошко Михайло.
В. 138. Смик Анна.
В. 141. Дасько Михайло.
В. 142. Шевчук Яків, Кравицький В. Яків.
В. 143. Квасниця Софія, Ковалик Стефан мол., Ковалик Франко, Ковалик Стефан.
В. 145. Патроник Михайло.
В. 146. Швайка Павло.
В. 147. Савечка Анна, Ярема Бронислава, Вороняк Йосифа, Собчак Аґнешя, Климан Володимир.
В. 148. Біленька Софія.
В. 155. Щуцький Стефан, Ханевич Володимир, Колодій Ольга, Процашин Михайло.
В. 164. Кукорло Марія, Генґер Кароль, Роль Іван, Кревецький Стефан.
В. 165. Коченас Ґеновефа, Боза Стефанія.
В. 166. Ґузиляк Михайло.
В. 167. Стефанишин Михайло.
В. 168. Аклус Іван.
В. 171. Новак Анна, Петришин Наталія, Новак Катерина, Петришин Марія, Петришин Ольга, Розалюк Олена, Мікула Марія, Журавецька Ксеня, Цан Павлина, Павлик Олена, Боковська Марія, Шарамович Анна, Гребіняк Ґеновефа.
В. 173. Фіґун Анна.
В. 174. Савран Микола.
В. 178. Бруцяк Катерина, Ковальчук Петро, Бурен Іван.
В. 181. Сулима Мирослав.
В. 183. Чижовський Іван, Чижовський Станислав.
В. 191. Фія Антін.
В. 192. о. Фелима Йосиф.
В. 194. Гошовський Михайло.
В. 196. Цінурчин Михайло.
В. 199. Бак Антін, Пилипів Анна, Басара Юстина, Матуряк Е. Олена.
В. 200. Жатковська Марія, Савка Марія.
В. 202. Грубий Софія, Скомська Анна, Біндак Анна, Фіґо Марія.
В. 203. Антонів Стефан, Антонів Володимир, Прибила Марія, Солодкий Павло.
В. 204. о. Іванишин Андрій, Котлярчик Мих., Кручковський Гриць, Ґолда Василь, Ґелетій Андрій, Мартинюк Анна, Мельник Пелягія, Орищин Текля, Баран Евдокія, Микитович Михайло, Дембіцька Пелягія, Іванишин Володимир, Іванишин Ольга, Іванишин Анна, Кузів Ольга, Пеленьо Микола, Орщан Володимир, Дудра Стефан, Сушко Гриць, Римар Марія, Колтон Люба, Малевська Софія, Недошитко Ольга, Собчишин Анна, Крілино Іванна, Середа Володимир, Душник Фелікс, Тураш К. Стефанія.
В. 206. Процишин Михайло, Процишин Н. Евген.
В. 210. Дзюма Евген, Дзюма Едвард.
В. 211. Ятва Павло, Іваницька Марія.
В. 213. Романів Анна, Ґатц Марія, Захарійчук Катерина, Манків Марія.
В. 217. Паньків Анна, Боравський Станислав, Гук Дмитро, Юган Михайло, Пукіш Катерина, Дмитрів Василь.
В. 218. Корецька Марія.
В. 219. Козира Іван, Соколовський Іван.
В. 221. Недогін Стефан, Попадюк Теодор, Семочко Григорій, Яворський Йосиф, Бас Стела Варвара, Кузьма Стефанія, Кузьма Віктор.
В. 223. Віґоденський Іван, Бацловський Марія, Сенюк Михайло, Максимик Іван, Максимик Володимир.
В. 224. Хруняк Методій.
В. 226. Булоський Анна, Мікет К. Дорота, Бaшта Стела, Мельник Богдан.
В. 227. Якобій Антін.
В. 234. Нагребецька Антонина, Гондович Анна, Рудницька Параска, Кіценюк Катерина, Яцків Станислав, Могила Іван.
В. 235. Андриц Олена, Проць Василь.
В. 236. Баланда Юрій.
В. 238. Мороз Петро, Горуц Микола.
В. 239. Дубас Павло, Джмеляк Андрій, Сопко Андрій, Шеремета Анна, Сопко Пелягія, Кучірка Іван, Рудакевич Анна.
В. 240. Настюк Володимир, Хемій Андрій, Брунка Ксеня, Скалецька Текля, Піцик Стефанія, Піцик Марія.
В. 241. Камфоник Франко.
В. 246. Якимець Василь.
В. 247. Доманська Катерина.
В. 251. Волянський Іван, Сорохман Олена, Корецька Юлія.
В. 252. Чорний Татіянна Социнець.
В. 256. Демчук Марія, Худяк Володимир, Парій Володимир.
В. 259. Олешко Олекса.
В. 260. Стиранка Розалія, Яцишин Марія.
В. 262. Чернінська Параска.
В. 264. о. Кучер Маріян, Микита Марія, Галущак Марія, Брандебура Марія, Секелик Анастасія, Попівчак Ірина, Патрос А. Володимир, Прокоп Йосиф, Галущак Катерина.
В. 266. Мітулинський Володимир, Квас Марта.
В. 271. Гричаник Марія.
В. 272. Гулей Афтанас, Гулей Евгенія, Сембой Катерина, Залепська Розалія, Олекса Олександер, Коваль Петро, Лисяк Йосиф, Литвин Григорій, Лупшевич Фелікс.
В. 277. Вуйтович Параскевія, Кундус Т. Стефанія.
В. 280. Курило Софія, Курило Анна.
В. 281. Євусяк Михайло, Пасечник Паланія.
В. 282. Лаба Ольга.
В. 284. Гудима Анна, Гудима Олена, Нишке Іван.
В. 287. Грабар Петро, Процик Іван, Комендат Петро, Коблан Михайло, Цан Василь, Вансер Петро, Грабар Мирон, Гринько Йосиф, Кацюба Іван.
В. 288. Чайка Юрій.
В. 291. Ворзак А. Стефан, Павук Михайло, Блондиненко П. Володимир, Полк Михайло, Кравс Юлія, Борзак Каролина, Наконечна Стефанія, Наконечна Ольга, Наконечний Павло, Ділей Михайло, Бебер Пазя Павук, Загаевич С. Василь, Клим Іван, Метик Дмитро, Велентечик Йосиф, Юзва Андрій, Коваль Перій, Густак Володимир, Велентечик Мелянія, Полк Франка, Гущак Анна, Метик Танка, Пацьорка Андзеля, Гладиш Юлія, Кравс Едвард, Росько Василь, Добранський Іван, Рішав Михайло.
В. 292. Новак Юрій, Боднар Семен, Салович Юрій, Сковрон Володимир, Кібзей Г. Анна, Маланяк Антонина, Карпінка Станислав, Рупрехт Ф. Омелян.
В. 296. Федан Марія, Ґруник Володимир, Федан П. Іван.
В. 298. Паз Марія.
В. 300. Панчик Марія.
В. 302. Ділай Тома, Давидюк Іван, Рогач Катерина, Кульчинський Іван, Шершон Іван, Рогач Василь, Шершон Катерина.
В. 304. Буряк Петро, Процишин Едвард, Мидзян Петро, о. Жук Іван, Барна Михайло, Процишин Ґеновефа.
В. 310. Корчинський Микола, Корчинська Текля.
В. 316. Санагурський Пилип.
В. 318. Чорний Мирослав.
В. 322. Голобович Варвара.
В. 323. Янчишин Микола.
В. 324. Яцишин Йосиф, Олійник Катерина, Бучко Марія.
В. 325. Палащук Анна, Врубель Йосиф.
В. 326. Фурдина Франка.
В. 330. Андрійшин Ева, Павло Анна, Корчинська Марія, Окрепкий Василь.
В. 331. Росипалов Анастасія, Росипалов Іван.
В. 334. Пукач Розалія.
В. 338. Кудлик Ольга.
В. 339. Корбілька Ева.
В. 341. Міцківський Михайло.
В. 342. Войнаровський Михайло, Бобенчак Анна, Бартко Володимир.
В. 345. Гайдак Г. Микола.
В. 350. Матрофіль Анна Марія.
В. 361. Волошин Катерина, Шустакевич Марія, Бартків Анастасія, Паламар Ксеня, Катчук Параскевія, Міллер Марія, Вишинський Іван, Німців Іван, Ґаврис Павло, Пізнак Микола, Боришкевич Іван, Томків Дмитро, Никифорчин Джеймс.
В. 362. Сидорська Евдокія, Карп Реймонд.
В. 363. Голод Михайло.
В. 364. Барбер Марія.
В. 365. Якубишин Стефан.
В. 367. Белик Петро, Попович Василь, Бриславський Т. Іван, Костів Йосиф, Андрусишин Михайло, Когут Марія, Сулима Марія, Бабій Марія, Сулима Іван.
В. 369. Олива Павло.
В. 371. Романків Богдан.
В. 373. Федина Анна, Хоцинський Дзеній, Левицька Марія.
В. 378. Панчишин Пилип.
В. 385. Горощук Григорій, Чура Петро, Ґреськів Павло Нестор, Віценто Михайло.
В. 390. Старанкевич Павло, Провода Михайло.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Барна Ева, Ференц Семен, Ференц Антін, Козак Іван, Козак Анастасія, Козак Володимир, Ольшевський Йосиф.
В. 9. Хомінець Іван, Старовецька Анна, Прус Адам, Бобеляк Іван.
В. 10. Хвалик Фемя, Завидняк Мілько, Сірак Теодор, Хвалик Семен.
В. 25. Мищишин Анна, Мищишин Петро.
В. 39. Бура Текля, Опар Іван.
В. 43. Новицький Митрофан.
В. 47. Хас Параня.
В. 63. Процишин Анна, Процишин Йосиф.
В. 65. Гільків Йосиф, Гриценко Йосиф, Молчан Лукіян.
В. 77. Мартиняк Ілько, Бащик Іван, Шкуринас Антін.
В. 78. Косинський Михайло.
В. 80. Кобіта Микола.
В. 90. Ковалишин Марія.
В. 95. Куц Захарій.
В. 96. Федин Анна, Сухий Юрій, Трухман Захарій, Лацик Матвій.
В. 97. Ґрубяк Костка.
В. 103. Магеровська Марія, Магеровський Павло.
В. 104. Савчак Андрій.
В. 109. Антолик Юрій.
В. 121. Еванців Ольга, Іванців Богдан.
В. 132. Хоцинський Павло.
В. 133. Андрусько Михайло.
В. 135. Ґлушко Дмитро, Ґлушко Софія.
В. 158. Малиц А. Іван.
В. 159. Камінський Іван.
В. 161. Бахур Йосиф, Петришкевич Анна, Петришкевич Марія, Михальський Франко, Кость Стефан.
В. 162. Ласайко Григорій.
В. 165. Гукало Олена.
В. 168. Космина Іван.
В. 176. Добжанський Іван.
В. 186. Сквір Іван, Рущин Анна, МкҐерій Анна.
В. 192. Німий Микола.
В. 193. Януш Войцех, Януш Анеля, Бучек Марія, Бучек Андрій.
В. 207. Костюк Петро.
В. 209. Келман Стефан.
В. 221. Лисняк Іван, Галовський Іван, Кобелюх Юстин.
В. 230. Луцько Петро.
В. 242. Ґіба Андрій, Яцила Дмитро.
В. 276. Бобак Олена.
В. 292. Насланець Катерина, Насланець Данило, Ґордій Павло, Задойко Василь, Насланець Стефан.
В. 320. Пійс Йосиф.
В. 324. Протасевич Петро, Бандуровський Василь.
В. 326. Гуральчук Мартин.
В. 335. Ярема Андрій.
В. 341. Бендза Михайло, Гузар Василь.
В. 365. Чарний Анна, Галенда Анна, Малик Анна, Малик Стефан, Мускалик Іван мол., Москалик Іван.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 34. Іваницький Михайло, Баландят Катерина.
В. 69. Костів Марія, Мартинець Іван, Ровінська Анна, Мартинець Йосиф, Біличак Микола, Гаврилків Іван, Гаврилко Антін, Касек Василь, Комарницький Йосиф, Комарницький Михайло, Корчинський Андрій, Костів Василь, Ленчук Леопольд, Макар Іван, Куницький Мартин, Семенович Григорій, Фулер Катерина, Бойчук Іван.
В. 183. Шеремета Олена, Козак Михайло, Козак Катерина.
В. 199. Затирка Марія.
В. 211. Демкович Анастасія, Демкович Григорій.
В. 282. Бура Катерина.
В. 292. Маланяк Ксеня.
В. 364. Стойка Михалина.
В. 390. Каспир Гарасим.
В. 396. о. Желехівський Йосиф.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 8. Кобалка Марія.
В. 67. Демчук Володимир.
В. 116. Доманська Олена.
В. 219. Дмитрів Стефан.
В. 226. Сорокті Іван.
В. 252. Четвінський Стефан.
В. 292. Палюга Анна.
В. 298. Швед Іван, Москалик Михайло.
В. 301. Уханський Йосиф, Уханська Емілія.
В. 350. Панасюк Анна.

ЧЛЕНИ ПЕРЕНЕСЕНІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 286. 1 член.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Федак Нетій, Пацканик Михайло, Пацканик Петро, Піта Михайло, Пацканик Іван, Полвняк Марія, Товт Іван.
В. 8. Олещук Марія.
В. 18. Зопко Стефан.
В. 22. Бас Марія.
В. 28. Шимський Микола, Шимська Анна.
В. 31. Ястряб Анна, Якубів Григорій, Пограничний Михайло, Погранична Марія, Скринковський Іван, Скринковська Анна, Ястряб Карло, Палик Іван.
В. 37. Шевчук Катерина
В. 39. Фішер Анна.
В. 43. Царнеський С. Віцентій.
В. 44. Локай Антін, Глущак Петро.
В. 48. Белська Тамара, Белська Варвара.
В. 53. Пованда Дмитро.
В. 56. Лаінґо Іван.
В. 59. Папроцький Стефан.
В. 61. Дебич Марія, Дебич Микола, Годчак Басиль.
В. 62. Волк Микола.
В. 75. Маланяк Григорій.
В. 76. Іванців Антін.
В. 80. Ґаздевич Стефан.
В. 84. Ґайда Олена, Ґайда Микола.
В. 88. Петрущак Йосиф, Петрущак Василь, Петрущак Андрій.
В. 90. Якемик Анна.
В. 96. Ціміхуд Стефан, Губіцький Петро, Дрізд Анна, Кемпа Микола.
В. 99. Ґрабас Франко.
В. 102. Лях Анна, Дорош Михайло, Дутковський Іван, Малицький Василь, Паплик Басиль, Кардимас Михайло.
В. 108. Дзят Іван, Дзят Анна.
В. 123. Білецький Р. Петро.
В. 133. Морґан Іван.
В. 135. Зїз Текля, Клим Пелагія, Клим Антін, Цапар Марія, Зїз Стефан.
В. 142. Фостовський Іван, Фостовська Софія, Фостовська Анна.
В. 147. Мороз Амелія, Мороз Марія, Каманяцька Катерина, Баранчак Григорій, Гайдай Василь, Радіо Михайло, Радіо Катерина, Іванів Катерина, Іванів Григорій.
В. 151. Сокальський Ілько.
В. 155. Ґоліновський Осип.
В. 158. Бардак Марія.
В. 159. Піндзола Теодор, Ткачук Анна.
В. 164. Пірсон Олена.
В. 168. Дзюбак Стефан.
В. 170. Качмарек Марія.
В. 173. Долеба Марія.
В. 175. Тибінка Марія.
В. 176. Магник Іван.
В. 179. Стеців Іван.
В. 182. Ходорович Іван.
В. 203. Мудрий Марія.
В. 210. Завадовський Фредерик Петро, Завадовський Стефан.
В. 218. Бурий Йосиф.
В. 220. Гаврилюк Стефанія.
В. 221. Луцків Вероника.
В. 229. Езак Етел.
В. 231. Козицький Іван, Козицька Антонина.
В. 235. Вулчак Марія, Вулчак Григорій.
В. 238. Ґаландзій Микола.
В. 243. Мілановська Сава.
В. 247. Процак Іван, Прокоп Анна.
В. 252. Скоцко Стефан.
В. 260. Шведик Павлина.
В. 262. Баволяк Данило.
В. 266. Сивик Стефан.
В. 274. Сухар Дмитро, Сухар Марія.
В. 278. Константинович Володимир, Шпук Павло, Морикін Іван.
В. 279. Мазяр Мелянія.
В. 292. Рабчук Марія.
В. 300. Бучко Михайло, Кікта Петро.
В. 304. Цар Петро.
В. 307. Стадник Ілько, Прус Петро, Прус Анастасія.
В. 338. Ваверчак Петро.
В. 342. Бобенчак Михайло, Бобенчак Йосиф.
В. 345. Семотюк Марія.
В. 354. Поплик Орест.
В. 364. Рибачок Дмитро, Кравчук Стефан.
В. 370. Підлісна Стефанія, Тайсар Михайло.
В. 385. Харчишин Йосиф.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 38. Кіцак Марія.
В. 52. Затирка Марія.
В. 75. Маланяк Михайло.
В. 135. Кокус Мартин.
В. 158. Малиц А. Іван.
В. 175. Шеремета Олена, Козак Михайло, Козак Катерина.
В. 233. Костів Марія, Мартинець Іван, Ровінська Анна, Мартинець Йосиф, Біличак Микола, Гаврилків Іван, Гаврилко Антін, Касек Василь, Комарницький Йосиф, Комарницький Михайло, Корчинський Андрій, Костів Василь, Куницький Мартин, Ленчук Леопольд, Макар Іван, Семенович Григорій, Фулер Катерина, Бойчук Іван.
В. 275. Швед Михайло.
В. 276. Іваницький Михайло, Баландят Катерина.
В. 289. Архетко Катерина.
В. 325. Шевчук Григорій.
В. 358. Краснопірка Берта.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 8. Кобалька Марія.
В. 67. Демчак Володимир.
В. 116. Доманська Олена.
В. 219. Дмитрів Стефан.
В. 226. Сорокті Іван.
В. 252. Четвінський Йосиф.
В. 292. Полюга Анна.
В. 298. Москалик Михайло, Швед Іван.
В. 301. Уханський Йосиф, Уханська Емілія.
В. 350. Панасюк Анна.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 286. 1 член.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 242. Криба Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 3. Світич Параскевія, Шубяк Іван.
В. 33. Біло Катерина.
В. 39. Параский Анна.
В. 137. Войтович Марія, Войтовеч Альберт.
В. 211. Іваницька Марія.
В. 213. Яворський Петро, Яворська Юлія.
В. 269. Бамбуровська Марія.
В. 332. Крисоватий Теодор.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 194. Заприлюк Василь.
В. 210. Дзюма Евген.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Ясевич Іван.
В. 5. Бурдиґа Данило.
В. 7. Стецовян Дмитро.
В. 29. Каплун Іван.
В. 39. Панчишин Михайло.
В. 45. Швайка Ярослав.
В. 75. Савран Семен.
В. 118. Іваницький Терентій.
В. 155. Федів Григорій.
В. 166. Андрейчин Онуфрій.
В. 175. Макар Анастасія.
В. 176. Еванишин Петро, Іванюта Роман.
В. 179. Скірка Йосиф.
В. 229. Гарасим Петро.
В. 236. Новак Данило.
В. 280. Назар Іван, Черняк Павло.
В. 317. Бутницький Микола.
В. 324. Кондрацький Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1936 р. було в У. Н. Союзі повнолітніх членів	21,577
В місяці грудні 1936 р. принято нових	413
В місяці грудні 1936 р. принято нанoво	95
В місяці грудні 1936 р. принято з переступ. листами	31
В місяці грудні 1936 р. принято з інших кляс	15
В місяці грудні 1936 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	1
Разом	22,132
В місяці грудні 1936 р. суспендовано	131
В місяці грудні 1936 р. відійшли з переступ. листами	32
В місяці грудні 1936 р. відійшли до інших кляс	15
В місяці грудні 1936 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	1
В місяці грудні 1936 р. відійшли на безпл. продовження	1
В місяці грудні 1936 р. відійшли на виплачене обезпеч.	2
В місяці грудні 1936 р. відійшли зі зворотом в готівці	11
В місяці грудні 1936 померли	20
Разом	213
З кінцем грудня 1936 р. в У. Н. С. було дорослих членів	21,919

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	1
В клясі А.	на $ 250	13
В клясі А.А.	на $ 550	147
В клясі В.	на $ 750	26
В клясі С.	на $1000	286
В клясі В.В.	на $1500	9
В клясі С.С.	на *2000	2

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	415
В клясі О-1000	на $1000	276
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	5
В клясі О-2550	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	890
В клясі Р-1000	на $1000	549
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	5
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	626
В клясі Е-1000	на $1000	220
В клясі Е-1500	на $1500	6
В клясі Е-2000	на $2000	—
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	1,084
В клясі W-1000	на $1000	2,192
В клясі W-1500	на $1500	10
В клясі W-2000	на $2000	6
В клясі W-3000	на $3000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	240
В клясі Т- 500	на $ 500	4,287
В клясі Т- 750	на $ 750	644
В клясі Т-1000	на $1000	9,685
В клясі Т-1500	на $1500	219
В клясі Т-2000	на $2000	62
	Разом	21,919

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Полиняк Михайло.
В. 13. Древецький Іван, Ряганич Юрій.
В. 14. Драбіщак Анна, Драбіщак Іван.
В. 33. Демкович М. Роберт.
В. 36. Довгун Сузанна. Кик Стефанія, Кик Олена.
В. 38. Біскоп Теодор.
В. 53. Кост ишак Текля.
В. 54. Басараб Іванна.
В. 58. Сливар Марія, Маґдій Михалина, Маґдій Йосиф, Маґдій Стефан, Маґдій Марія, Маґдій Ольга, Маґдій Евгенія.
В. 69. Парницький Роберт Йосиф.
В. 71. Бобак Іван.
В. 76. Ґима Василь, Харащевська Стефанія, Харащевський Пилип, Ґима Анастасія.
В. 85. Шпак Катерина.
В. 86. Костів Йосиф, Стахнів Антонетта.
В. 98. Земба Йосиф.
В. 102. Лезан Іван.
В. 109. Козар Елисавета, Козар Берта.
В. 112. Колодій Розалія, Різун Анна, Стрільбицька Стеанія, Юнич Марія, Дасько Франка, Когут Василь.
В. 123. Драган Йосиф, Драган Володимир.
В. 132. Порада Едвард.
В. 138. Кунікевич Ольга, Кунікевич Петро, Соляр Петро, Галун Йосиф, Галун Дорота, Галун Марія, Блазейовський Василь.
В. 142. Лещак Марія.
В. 143. Когут Олена, Когут Володимир, Когут Йосиф, Дудяк Зіновія.
В. 145. Титанич Павло, Титанич Юрій.
В. 164. Ґелетій Ґеновефа 2, Михнич Славко, Паркер Дзійн.
В. 165. Тутак Ґеновефа, Тутак Верґенія.
В. 168. Мацурак Стефан, Березовський Василь.
В. 171. Онуфрів Володимир, Онуфрів Богдан, Онуфрів Люба, Онуфрів Омелян, Перхун Тілій, Ткачук Ольга, Ляшок Люба, Огоновська Любомира, Патриляк Ольга, Лилик Ольга, Лилик Ґлорія, Ткачук Марія.
В. 176. Тодосічук Доналд.
В. 188 Цмайло Кул. Володимир.
В. 198. Федорко Олена.
В. 204. Дерек Богдан, Йосик Ірина 2, Грубеняк Юрій мол., Грицяк Роман, Авраменко Оксанна, Похмурська Франка, Меґович Лавренс, Мартинюк Ольга, Еванеллю Стефан 2, Ікалович Ярослав.
В. 206. Комоніцький Стефан.
В. 213. Липовий Василь, Липовий Іван, Романів Басиль, Савран Маріянна Тереса, Макар Софія, Макар Стефанія, Макар Петро, Бойко Елсій.
В. 219. Марків Аделя, Соколовський Теодор.
В. 221. Полковник Ірина 2, Рурка Роберт Василь, Яворський Адам, Яворський Данило, Олексій Флоріяна, Горох Іван Евген, Іванишин Марія, Солтис Анна, Солтис Маріянна.
В. 223. Чеплій Д. Кароль, Волоско Іван, Скородинський Тома, Сагаль Катерина, Мазур Олена, Мазур Олекса, Мазур Йосиф, Мазур Андрій, Фрунд Евген, Ковалькевич Евгенія.
В. 227. Цап Іванна.
В. 234. Павук Іван, Павук Андрій.
В. 238. Хомен А. Володимир.
В. 239. Ільницька Анастасія.
В. 241. Демусь Нeнсій, Камфоник Іван.
В. 251. Волянський Нестор, Бліщ Едвард, Деніщук Іван.
В. 253. Федорів Михайло.
В. 258. Прокопчик Ева.
В. 260. Лещишин Йосифа, Качмарик Михалина, Княжик Іван, Качмарик Ольга.
В. 267. Яблонський Володимир.
В. 277. Нестерук Елсій, Воробель Іван мол., Нестерук Іван мол., Федірко Іван, Бойтович Анна.
В. 280. Грицина Ліліян, Олинська Тілій, Дутчак Ірина Надія.
В. 281. Кудрик Анна 5.
В. 282. Старовушна Юлія.
В. 291. Велентейчик Елейн, Коваль Перій, Коваль Дорота, Рішов Флavенс, Полк Йосифа, Кравс Леонард, Кравс Ірина, Велентейчик Евген, Велентейчик Маргарета, Велентейчик Лидія, Карвс Едвін, Кравс Реймонд, Юзва Анна, Юзва Михайло, Юзва Григорій, Метик Михайло, Метик Іван, Метик Микола, Метик Марія, Борзак Теодор, Борзак Роберт, Наконечний Лев, Наконечна Елейн, Гущак Стефан, Гущак Ольга, Пацорка Олена, Павук Стефан, Павук Омелян, Гладиш Олена, Гладиш Михайло, Гладиш Ірина, Гладиш Іван, Малиська Сандра Кей, Добранська Ольга, Добранський Володимир, Добранська Олена, Добранський Василь.
В. 292. Дубрівний Володимир, Дубрівна Ольга, Маланяк Григорій, Маланяк Аделя.
В. 296. Федан М. Юстина, Сарняк Стах, Сарняк Евген, Лобур Евген.
В. 304. Процишин Веооніка.
В. 310. Корчинський Михайло.
В. 320. Західна Магдалина, Західна Володимира, Західна Ольга.
В. 330. Спурза Михайло.
В. 334. Морозович М. Володимир.
В. 336. Скоп Надія Дарія.
В. 338. Грицько Йосиф, Рудлик Р. Іван.
В. 345. Пастушенко Мирон.
В. 347. Найда Дося, Коваль Михайло 2, Панас Михайло 2.
В. 352. Малько Михайло.
В. 355. Рак Катерина.
В. 359. Урбанська Ирина, Куйбіда Марія, Якубик Михайло.
В. 361. Костишин Володимир 2, Данильчук Іван 5.
В. 364. Зенчак Іван, Зенчак Тарас, Зенчак Стефан, Барбер Емілія, Барбер Ірина.
В. 369. Витичак Марґарет, Грінко М. Річард.
В. 371. Петрів Андрій, Коблянський Фелікс.
В. 385. Федушко Ліліян, Шміґановська Марія Анна, Ґреськів Данило Йосиф.
В. 390. Вейнер Лорейн, Перчук Василь, Ярема Олена.
В. 400. Пісоцький Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 80. Кобіта Адам Йосиф, Кобіта Михайло, Кобіта Анастасія.
В. 83. Ґаздун Володимир.
В. 95. Зґіба Феня.
В. 96. Собіль Анеля, Соболь Емілія, Собіль Олена, Соболь Розалія, Собіль Володимир.
В. 193. Януш Йосифа, Януш Олена.
В. 338. Грицько Іван.
В. 365. Малик Федор, Малик Олекса, Малик Анна.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 34. Баландят Олена, Затхей Дмитро.
В. 62. Горбатий Іван, Горбата Анна, Горбата Розалія, Горбатий Петро.
В. 69. Костів Анна, Мартинець Мирослав.
В. 199. Затирка Ірина.
В. 211. Димкович Андрій, Димкович Микола, Гузар Катерина, Демкович Олена.
В. 292. Маланяк Омелян, Маланяк Ольга, Маланяк Стефан, Маланяк Ліліян, Маланяк Володимир.
В. 369. Патрайко Феся.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 218. Сокол Емілія.
В. 300. Панчак Катерина.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 31. Ястшемб Едвард, Ястроб Іван, Ястроб Франка, Якубів Франка, Якубів Марія.
В. 45. Ґануйсей Марія, Стриковська Олена.
В. 48. Белський Долорес.
В. 59. Попроцька Марія, Попроцький Семен.
В. 62. Волк Йосиф.
В. 81. Базилак Франко.
В. 84. Ґайда Марія.
В. 88. Петрущак Андрій, Петрущак Стефан.
В. 96. Ціміхут Володимир.
В. 108. Дзят Володимир, Дзят Елисавета.
В. 147. Радіо Теодор, Радіо Петро, Савечкий Петро, Іванів Стефан, Іванів Іван.
В. 151. Пікил Анна.
В. 158. Волошин Ніна.
В. 161. Коман Василь, Коман Люба.
В. 231. Козицький Іван.
В. 274. Пірко Анна, Пірко Розалія, Пірко Василь, Пірко Марія, Пірко Микола, Пірко Петро.
В. 321. Савчик Марія.
В. 370. Малішевська Ольга, Малішевська Лидія, Малішевський Володимир.
В. 371. Процик Олена.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 52. Затирка Ірина.
В. 124. Патрайко Феся.
В. 158. Шевчук Іван, Шевчук Марія.
В. 233. Мартинець Мирослав, Костів Анна.
В. 276. Баландят Олена, Затхей Дмитро.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 3. Барна Анна.
В. 8. Ващин Анна.
В. 18. Зопко Олена, Підлипчак Олена, Ванцяк Текля, Ванцяк Василь.
В. 33. Білас Олена.
В. 39. Клюсик Микола.
В. 45. Бутрин Йосиф.
В. 56. Гелак Іванна, Проць Анна.
В. 70. Стадник Іван.
В. 73. Ковальчук Юлія.
В. 86. Саламаха Давид.
В. 87. Студенна Анна, Кирик Ева.
В. 91. Шак Анна.
В. 120. Манастирський Павло.
В. 127. Кіналь Марія, Боднар Ілько, Ґреч Нестор.
В. 147. Климан Володимир, Собчак Аґнеся, Ярема Бронислава, Савечка Анна.
В. 148. Біленька Софія.
В. 155. Щуцький Стефан, Ханевич Володимир, Колодій Ольга.
В. 174. Савран Микола.
В. 178. Бурин Іван, Буцяк Катерина.
В. 181. Сулима Мирослав.
В. 196. Цінурчин Михайло.
В. 200. Жатковська Марія, Савка Марія.
В. 204. Тураш Стефанія.
В. 213. Романів Анна, Ґатц Марія.
В. 218. Корецька Марія.
В. 234. Нагребецька Антонина, Кіценюк Катерина, Гандович Анна, Могила Іван, Яцків Станислав, Рудницька Параска.
В. 235. Проць Василь.
В. 236. Баланда Юрій.
В. 239. Кучірка Іван, Шеремета Анна.
В. 246. Якимець Василь.
В. 247. Доманська Катерина.
В. 251. Сірохман Олена.
В. 252. Социнець Татіянна.
В. 266. Квас Марта.
В. 288. Чайка Юрій.
В. 300. Панчак Марія.
В. 318. Чорний Мирослав.
В. 323. Янчишин Микола.
В. 324. Олійник Катерина, Яцишин Йосиф, Бучко Марія.
В. 326. Фордина Франка.
В. 338. Кудлик Ольга.
В. 341. Мічківський Михайло.
В. 842. Бобенчик Анна, Бартко Володимир.
В. 361. Волошин Катерина.
В. 363. Голод Михайло.
В. 365. Якубишин Стефан.
В. 371. Романків Яків.
В. 385. Ґреськів Павло Нестор, Горощук Григорій.

ДІТИ ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 218. Сокіл Емілія.
В. 300. Панчак Катерина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ІЗ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 266. Матулінський Володимир.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 82. Лисюк Григорій.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком грудня 1936 р. було в У.Н.С. дітей членів	8,257
В місяці грудні 1936 р. принято нових	241
В місяці грудні 1936 р. принято нанoво	22
В місяці грудні 1936 р. принято з переступ. листами	19
В місяці грудні 1936 р. принято з інших кляс	2
Разом	8,541
В місяці грудні 1936 р. суспендовано	40
В місяці грудні 1936 р. відійшле з переступ. листами	8
В місяці грудні 1936 р. відійшли до старших чл. У.Н.С.	73
В місяці грудні 1936 р. відійшли до інших кляс	2
В місяці грудні 1936 р. відійшли зі зворотом в готівці	1
В місяці грудні 1936 померли	1
Разом	125
З кінцем грудня 1936 р. в У. Н. С. було дітей членів	8,416

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	6,225
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,728
В клясі 3-ій за 50 цнт. місячної вкладки	463
Разом	8,416
З кінцем грудня 1936 р. в У. Н. С. було всіх обезпечених	30,335

У В А Г А,

котру кожний відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати й відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за грудень 1936 р. суспендованими, якщо бажають бути принятими наново в члени У. Н. Союза, повинні зголоситись до своїх відділів у протягу трицятьох (30) днів від дня опублиукування отсього повідомлення про їх суспензу та заплатити залеглі вкладки й інші належитости секретарям своїх відділів. Коли цього не зроблять до трицятьох днів від дня отсього повідомлення, то опісля будуть автоматично виключені з відділу і з Союза та втратять усі членські права, запомоги і привілеї, з винятком тих прав, які є застережені в нових родах обезпечення. Такі самі права й обмеження відносяться також до тих членів, які на протязі грудня 1936 взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших правно існуючих відділів У. Н. Союза.

Дано в Джерзі Сити, Н. Дж., дня 14-го січня 1937 р.

В рекордовому звіті за листопад 1936 р., проголошеному в „Свободі" ч. 298 з 22-го грудня, під рубрикою „Нововписані Діти", через помилку пропущено, що відділ 204 У. Н. Союзу зорганізував і вписав такі діти: Галюта Павлина 4, Марків Ірина 2, Жирий Андрій, Гриндьо Софія, Гриндьо Стефан, Городецька Надія 2, Ближняк Орест Евген.

Дм. Галичин, гол. рек. сек.

ЯК МИ ПОМАГАЄМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

НА ВИЗВОЛЬНУ БОРОТЬБУ.

Ню Йорк, Н. Й. — Окружна Управа ОДВУ переслала з відчиту проф. А. Грановського суму $20.67. Жертвували: по $1: панна Тарнавська, М. П., Н. Пеленьо, проф. Грановський, І. Харамбура. Дрібними датками $15.67. Разом $20.67.

Асторія, Л. Ай. — ОДВУ ч. 1. $25.

Пасейк, Н. Дж. — УЧХ ч. 34 $10. ОДВУ ч. 34 з пушки $1 і з УВФ $3.36.

Шікаґо, Ілл. — Окружна Управа з Націоналістичного Дня $125; І Куць $1.

Тонтон, Масс. — ОДВУ ч. 40 з УВФ $10.99, з пушки $6.33.

Ансонія, Конн. — Стейтова Організація переслала $30.50, які зібрано на річних зборах між членами; Д. Чарнявський $1.

Гартфорд, Конн. — ОДВУ ч. 5 з УВФ $6.55. УЧХ ч. 5 з УВФ $20.60; Павлина Соловецька $2.

Арнолд, Па. — І. П. Федан $1.

НА РІЖНІ ЦІЛИ.

Тонтон, Масс. — ОДВУ ч. 40 на інвалідів $10.

Гартфорд, Конн. — Предзімірський на прес. фонд $1.

Пасейк, Н. Дж. — УЧХ ч. 34 на інвалідів $10; на політичних вязнів $10.

Ню Йорк, Н. Й. — У. Н. С., ч. 204 на прес. фонд $5.

Центральна Управа ОДВУ.

— Ваше лице виглядає мені дуже знайоме! Я мусів десь часто вас бачити...

— Можливе. Я був двацять літ вязничним сторожем.

Степан Теребуш (Торонто).

З ПОБУТУ В БАТЬКІВЩИНІ.

Молодь.

На місці булоб хоч коротко згадати про українських учнів середніх шкіл. Відомо, що українська інтеліґентна молодь, що покінчила середні, а навіть вищі школи, за дуже рідкими винятками не може дістати ніякої посади зо своеї професії. Та наша інтеліґентна молодь не дуже то і пнеться за урядовими польськими посадами. Хоч частенько не має притулку, то щиро працює на народньому ґрунті: закладають кооперативи, підучують інших, або зістаються на батьківських господарствах, бож освічених і свідомих господарів також потрібно. Зате й села виглядають не ті, що були перед 10 роками. Дуже значний процент нашої молоді побіч освідомляючої населення праці належить до революційного українського підпілля, про що подрібніше тут нема як розводитися.

Жіночі орґанізації.

Ще не так давно в Галичині наше жіноцтво казало, що з книжок, чи з орґанізації хліба не будемо їсти, і вважало, що навіть елементарна освіта для жіноцтва не потрібна. Під цю пору все корінно змінилося. Майже в кожному селі існує відділ Союзу Українок. Існує жіноче товариство і в мойому рідному селі. Я втішився, бачучи, що наше орґанізаване жіноцтво виховує діточок на цілковито відмінних підставах, як виховували нас — старшу ґенерацію. Тепер кожна, і маленька, дитина, знає, хто вона є, якось інстинктовно відчуває нехіть до польського, хоч може і не всі матері вчать дітей ворога ненавидіти. Думаю, коли прийде слушний час, то наше жіноцтво не буде говорити своїм синам, братам і чоловікам чи коханим: — „Втікай, сину, — чи як там — у ліс, я тобі їсти принесу, бо в селі українська військова влада виловлює дезертирів". Теперішня українська мати виховає такого сина, що сам буде рватися на ворога, щоб відплатитися за кривди Нації.

В червні в Рогатині був повітовий зїзд Союзу Українок. Зїзд перейшов при величезному згромадженні жіноцтва. Для підтримання жіночої преси, а також на ріжні добродійні цілі жіноцтво, подібно як і в нас у Канаді, влаштовує ріжні імпрези, як вечерки, концерти, представлення і т. п. і на все їм вистає часу, хоч поладнують усі праці дома і в полі.

Орґанізація витворює у жінок сміливість, національну свідомість. Приміщують дитячі садки по читальнях або, де нема читальні, по приватних, більше просторих домах. Доглядачка миє дітей, бавить їх і, забавляючи, учить. В погоду йдуть до поблизьких лісів, де мають обід. Доглядачки взагалі мають дуже багато роботи з дітьми при дуже низькій оплаті: по одному злотому місячно від дитини.

Мені довелося припадково почути своєрідну дитячу молитву в читальні. Наводжу її дослівно:

— Отче наш, Ти на небесах, нехай святиться імя Твоє. Чи бачиш Ти, Боже, що ми, малі, українські діти, у кайданах у польській неволі. Ми, діти малі, просимо Тебе, Боже, визволи нас з неволі. Амінь.

Дітвора має кілька таких молитов.

Знов же одного разу я, зустрінувши кілька малих дітей, спитався, начебто не знаючи, чи вони не поляки. Діти поставилися гостро до мене, а потім пояснюють, що вони українці. Збіглося зо 20 душ малої дітвори — одні співають по українськи, другі деклямують те, чого навчила доглядачка у садку. Нічого робити — дав усім маленьким українцям і українкам по пять сотиків (ґрошів) за подиси та знання.

Думаю, що вже ніщо, навіть польська чи там утраквістична школа, не заглушить у душах цієї дітвори зародків національної свідомости, тієї любови до своеї пісні, звичаїв та рідних сіл. Підцим оглядом значіння садків величезне. Не гріх би і нам повчитися виховання нашої малечі від наших родимців у рідному краю.

Спорт.

В останніх часах по наших селах розвиваються побіч ґімнастики деякі спортові гри — напр. копаний мяч. В часі мого побуту у рідному селі там відбулися змагання двох дружин: села Клішівна і Стрітина, пов. Рогатин. Цим змаганням приглядалося ціле село.

Фільософія.

Пяний держиться ліхтарні й дивиться, як вулицею мчать автомобілі.

— Ті авта, то мають твердий лоб! Як їм влиють зо два ґальони, то гонять по сто миль на годину. Як чоловік влиє в себе лише пів ґальона, то рушитися не всилі!

Сильна постанова.

— Отже ти рішучо перестаєш пити?

— Певно — я вже навіть зробив перший крок: купив собі сцизорик без коркотяга.

Що мав?

Чоловік і жінка спречаються.

— Зрештою — кричить жінка — все, що є в цій хаті, належить до мене: меблі, білля, все куплене за мої гроші! Радаб я знати, що ти мав, заки оженився зі мною?

— Спокій — відповів чоловік.

ТАРЗАН І ЛЮДИ-ЛЕОПАРДИ. (94)

Коли Калі Бвана і Олд Таймер залишилися самі, вони почали розпитуватись про себе. Олд Таймер запитав: „Що ти тут робиш серед дикунів?" „Люди-леопарди напали на мій гурт, розбоїли мох сторожів, а мене взяли в полон", відповіла дівчина. По хвилі вона додала: „Я шукаю одного чоловіка. Чи не знаєш часом Джері Джірома?"

„Ні", відповів Олд Таймер, думаючи, чи цей Джіром не є часом мужчиною, якого вона кохає. Ці слова дівчини троха вкололи його серце. Олд Таймер був „ненависник жінок", але ця дівчина мала в собі щось, що дуже притягало його до неї. Він може й не здавав собі з цього справи, але це фактично був початок його кохання до неї.

Якийсь час вони так сиділи мовчки. По хвилі Олд Таймер заговорив знову: „Я боюся, що Боболо вже не прийде сюди. Він може в цій хвилі пяний до безтями й валяється десь колодою на підлозі. Краще спробуймо самі звідси вирватись". „Чи думаєш ти, що звідси можна якось вирватись?" — запитала жадібно дівчина. „Раз на тисячу. Але пробуймо".

По цих словах Олд Таймер відчинив двері і почав вихозуватись на коридор, по якому валялися пяні тіла людей-леопардів. Деякі зних вже добре хропіли, а деякі могли кожної хвилі проснутись і побачити їх. Але там далі, за замком, виднілася ріка, повна крокодилів. Колиб вони навіть вирвалися з замку, то пропали би в ріці.